

A tak choďte, čítajte učeníkmi všetky národy kŕstiť ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

HĽA BARÁNOK BOŽÍ, KTORÝ SNÍMA HRIECH CELÉHO SVETA

Takto volal Ján Krstiteľ, keď videl Ježiša Krista prichádzať k Jordánu dať sa pokrstiť: „ **Hľa baránok boží, ktorý sníma hriech celého sveta.**“ (Ján 1 : 29)

Keď židia chodili do chrámu sláviť, zvlášť v sobotu, museli brať so sebou jednu ovečku, obetovať ju, aby sa zmazali všetky ich hriechy. Tisíce oviec prichádzali do chrámu, aby mohli židia robiť svoje obete. Dokonca otvorili aj podnikanie s baránkami a mnohí z nich si ich kupovali priamo na nádvorí chrámu. Porozmýšľajte, čo sa bude diať teraz, keď bude chrám znovu fungovať. Tisíce ľudí a desaťtisíce oviec bude čakať, aby mohli robiť obeť Bohu. A pre akú príčinu? Aby sa im zmazali ich hriechy. Odpúšťajú sa hriechy takýmto spôsobom? Určite nie. Apoštol Pavol píše židom: „ **Lebo je nemožné, aby krv býkov a kozlov mohla očistiť hriechy.**“ Boh v svojom milosrdnom pláne poslal svojho jednorodného Syna nielen, aby nám zjavil celú pravdu, ale aby sa za nás aj obetoval na golgotskom kríži, aby zdokonalil obeť za hriechy všetkých ľudí, všetkých vekov a všetkých dôb. Bezhriešny, tak ako bol, vošiel do svätyne svätých, jednou obeťou samého seba.

Teraz, keď sa nachádzame pred Bohom otcom, voláme obeť Ježiša Krista a nepotrebuje zabiť žiadneho baránka. Baránok, ktorý sníma hriechy celého sveta, je pre nás Ježiš Kristus a zo závetu, ktorú nám zanechal, poznáme že krv Ježiša Krista, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu. 1. Ján 1 : 7

Krv Ježiša je vzácna a svätá, pretože vychádza zo Syna Božieho, ktorý bol bez hriechu. Nikdy Ježiš Kristus nezabil človeka, nenadával, nevyhrážal sa nikomu. Apoštol Peter Ho opisuje s úžasom: „ **Keď Mu zlorečili, On nezlorečil, keď trpel, nehrozil, ale poručil tomu, ktorý spravodlivo súdi.**“

Bezhriešny Ježiš Kristus sa stal zmierovacou obeťou pre každého hriešnika, ktorí v Neho verí a prijíma Ho. „ **On naše hriechy niesol“ a „v Jeho ranách sme uzdravení.“**

Prorokuje Izaiáš v 53. kapitole, ktorá je úžasná, o obeti Ježiša Krista ako baránka Božieho bezvadného a nepoškvrneného.

„ **Kým On vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti.**“

Všetci veriaci kresťania, keď kľacia a modlia sa, predkladajú obeť Ježiša Krista, aby požiadali od nebeského Otca odpustenie a odobratie svojich hriechov, a potom predkladajú svoje potreby pred tón milosti všemohúceho nebeského Otca. „ **...a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinnikom.**“ Ako ľahko sa udialo priblíženie k trónu nebeského Otca. Môžeme sa priblížiť skrze modlitbu, v ktorejkoľvek hodine, kdekoľvek sa nachádzame, bez toho, aby sme museli hľadať nejaké vhodné miesto alebo vhodnú chvíľu majúc so sebou jedného baránka v náručí, aby sme ho obetovali Bohu a Otcovi.

Kľakneme si, dvíhame ruky, zatvárame oči a rozprávame k nášmu nebeskému Otcovi v mene Ježiša Krista, ktorý sa dal ukrižovať a vyliť svoju svätú krv za naše spasenie.

Žiadna iná obeť už nie je viac potrebná, ani baránok, ani kozly, ani žiadne iné ponuky. Obeť Ježiša Krista je veľmi postačujúca, aby nás zachránila, otvorila nám vchod do svätyne svätých, kde je trón svätého Boha a nášho Otca. Ak sa snažíme niečo ponúknuť Bohu my nech už je to v akejkoľvek podobe poukazuje to na to, že sme ešte nepochopili aká veľká bola obeť Pána Ježiša Krista ako bezvadného a nepoškvrneného. Sám náš Pán nám poukázal na to že :

„ **Čokoľvek požiadate od Otca v mojom mene dá vám!**“ (Ján 15 : 16)

S v e d e c t v o v i e r y

„**Lebo Pán neodvrhne naveky. Lebo hoci aj zarmúti, zase sa zľutuje podľa množstva svojej milosti.**“ (Plač 3, 31-32)

Tento mesiac sa zoznámime so svedectvom brata Nikosa Tsifoutisa

- **Nikos, povedz nám svoje svedectvo, začni svojim detstvom.**

- Narodil som sa v roku 1950 vo veľkej rodine v jednej odľahlej dedine v Serrese. Som siedmym dieťaťom,

najmladším. Moje detstvo bolo pekné, môj život bol v tom čase pokojný, a hoci sme boli chudobní, nič nám nechýbalo. Od skorého veku som bol dobrý v dizajne a rád som kreslil.

- **Naučil ťa to niekto?**

- V minulosti som odpovedal, že som bol „samouk“, teraz hovorím „vyučený Bohom“. Verím, že to bolo niečo, čo mi do vnútra dal Boh. V roku 1963, hneď ako som dokončil základnú školu, mi zomrel otec. V tomto momente sa začali ťažkosti. Rodina sa rozpadla. Niektorí šiel do Nemecka, niektorí do Thessaloník. O mňa sa staral jeden z bratov, vzal ma so sebou do Thessaloník. Veľmi dobre som to však neznášal, odišiel som príliš rýchlo a mojím domovom sa stala cesta. Začal sa boj o prežitie. Spolu s inými deťmi som na trhu s ovocím a zeleninou vykladal tovar z nákladných áut a po večeroch sme spávali tam, kde sme našli miesto. Keď som mal 20 rokov, Thessaloníci na mňa pôsobili ako veľmi malé mesto, tak som našiel jedno nákladné auto a prišiel som do Atén. Vystúpil som na

Omonii a nemal som potuchy o ničom. Nikoho som nepoznal, nemal som kam ísť. Niektorí ku mne prišli, ja som mu povedal, že chcem pracovať, a on ma vzal na jedno miesto, kde vyrábali pútače. Bolo to od Boha. Bol som vo svojom živle, našiel som spôsob, ako sa vyjadriť v dizajne. V tom čase neexistovali počítače, všetky veci sa robili ručne. Tam som sa naučil svoju prácu, potom som šiel niekde inde, a potom som pomaly začal pracovať sám na seba. Vyrábam som reklamné pútače na futbalové ihriská, pracoval som v divadlách, na fasádach, vyrobil som pútače v Plake, kde bola v tom čase hudobná hala. Začal som zarábať veľmi veľa peňazí, za jednu prácu som mohol zarobiť toľko peňazí, koľko niektorí iní zarobili za rok. Napriek tomu všetkému som nebol vďačný. Vo vnútri som cítil diery a snažil som sa ju nejako zakryť. Spoločnosťou, prostitúciou, hašišom, potom som sa tiež zoznámil s rockovou hudbou, nakupoval som disky, chodil na koncerty. Týmto všetkým som sám seba oklamával, ale keď som sa ocitol sám, zoči-voči samému sebe, diery tam stále bola a bola dokonca ešte väčšia. Prečítal som množstvo kníh: o psychológii, parapsychológii, filozofii, hľadal som pravdu, ale nevedel som, že pravda je človek. Jedného dňa zaklopali na moje dvere svedkovia Jehovovi. Zoznámili sme sa, dali mi jedno Sväté Písmo, ale ako náhle som ho začal čítať, ničomu som nerozumel. Nevzdal som sa však a v určitom momente som začal čítať Príslovia a potom som začal rozumieť.

... pokračovanie na strane 2

MÔŽEM BYŤ ZNOVU MLADÝM?

Všetci by sme chceli byť mladí; vrátiť sa do mladosti, obnoviť ju. Ale to sa nemôže udiť. Je to v rozpore so zákonmi prírody. Keď šiel Nikodém, starý vodca Židov, za Pánom Ježišom Kristom v noci, údajne sa Ho opýtal, čo by mohol urobiť, aby zdedil večné kráľovstvo. A Pán mu odhalil: „**Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie**“ (Ján 3:3). Nikodém sa rozumne čudoval: „Ako sa môže človek narodiť, keď je starý? Môže vstúpiť druhýkrát do lona svojej matky a narodiť sa?“ A Pán mu vysvetlil: „**Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch**“.

Nehovorím, že by sa tvoje telo malo narodiť znovu. To by nemalo žiadny úžitok. Hovorím, že by sa mal vnútorný človek stať novým, aby mohol začať nový život. Zatiaľ čo si viedol život plný hriechu, smútku, beznádeje, trápení a nechute, v novom živote budeš žiť v radoosti, láske a v pokoji. Cesta vedúca smerom nahor, nasledujúca kroky nášho Pána, bojujúca dobrý boj viery. „**Ako to tak môže byť?**“ opýtal sa Nikodém. A Pán mu vysvetlil: „**Viator, kam chce, tam veje, a čuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide**“. Toto je znovu-narodenie spôsobené Duchom. Nikodém bol starý, ako sám povedal. Nový začiatok sa môže udiť milosrdenstvom Boha a naším stavom. Môžeme začať nový život plný sladkého ovocia Ducha Svätého. Takže, začnime zaplňať nové stránky v našom živote; v živote, ktorý je požehnaný a šťastný. Ochutnáme skutočnú lásku a pokoj (čo viac by si niekto mohol želať?), v rámci svätej a zároveň vzostupujúcej cesty do Nebies a ruka Boha nás povedie od požehnaní k požehnaní. V Novej zmluve vidíme ľudí, ktorí

... pokračovanie na strane 2

S v e d e c t v o v i e r y

... pokračovanie zo strany 1

Božie Slovo začalo vstupovať do môjho srdca. Hovorilo veci, ktoré som sám žil. O ženách, priateľoch, ľstivosti, veci, ktoré som vo svojom živote videl. Pamätám sa, že raz ráno som si vzal Sväté Písmo a čítal som a čítal, ale nedokázal som sa nasýtiť. Čítal som, potom som sa na chvíľku zastavil, pretože ma každý verš lákal a viedol ma ďalej, a potom som opäť pokračoval. Celý deň takto prešiel bez toho, aby som si to uvedomil, a v ten deň som od rána nevyfajčil ani jednu cigaretu, ani hašiš. Poobede som si vyniesol na verandu kreslo, sledoval som západ slnka a v duši som cítil pokoj, čo bolo pre mňa niečo neznáme. Diabol mal však svoj vlastný plán. Šiel som okolo jednej predajne s knihami a všimol som si knihu s názvom "Ježiš Kristus. Pravda alebo lož?" Kúpil som ju a prečítal. Písalo sa v nej, že Ježiš Kristus je prelud. A takisto ponúkla argumenty, že sa evanjelia navzájom líšia, a tak ďalej. Položilo ma to. Prišlo to a zhaslo svetlo, ktoré Pán v mojom živote rozsvietil.

- Prestal si čítať Sväté Písmo?

- Áno. Stalo sa, jeho dielo bolo dokonané. A vtedy som upadol do ešte horších vecí, do hašiša a neskôr do hazardných hier. Zarábal som v práci 100 tisíc za deň v dobe, keď boli platy 20 tisíc, a potom som šiel a všetko minul hraním kociek. Nasledujúci deň som si nemohol kúpiť ani jedlo. Šiel som k priateľom a vysmieval som sa im, žiadal som od nich peniaze, údajne, aby som zaplatil nájom, a keď mi ich dali, šiel som a prehral som ich. Keď tá diabol hodí do hriechu, nezanechá ti ani trošku dôstojnosti.

- Stalo sa to posadnutosťou?

- Chorobou. Psychologickou závislosťou. Po čase už nehráš, aby si vyhral, ale aby si mal ten pocit rizika. Vďaka tomu cítis potešenie. Prehral som peniaze za elektrinu, vodu, nájom, nakoniec ma vyhodili z domu, vyhodili moje veci a ocitol som sa na ulici. Moji priatelia ma nechceli ani pozdraviť. Nakoniec som sa ocitol vo väzení, ale neprávom, pretože som ten konkrétny priestupok nevykonal. Bol som odsúdený na 10 mesiacov za spreneveru a bol som 4 mesiace vo väzení vo Voullose, ale dostal som sa von vďaka zákonu, ktorý hovorí, že môžem zvýšný čas zaplatiť. Spolu s právnymi výdavkami suma dosiahla okolo 1 milióna. V tom čase som nemal peniaze ani na jedlo, kde ešte jeden milión! Do mojej profesie boli zavedené počítače a práce nebolo. Žiaľ, aby som prežil, bol som nútený predávať iným ľuďom hašiš. Raz pri jednom obchode sa zo mňa jeden drogový díler vysmieval a ja som ho udrel. Niektorí priatelia mi vtedy poradili, aby som si dával pozor, pretože sa ma snažia zabiť. Šiel som do jedného hotela a vôbec som z neho nevychádzal. Situácia bola veľmi zlá, beznádejná. Neovládal som sa, pretože ma ovládala moja závislosť, nemal som prácu a

môj život bol v nebezpečenstve. Keď som bol v izbe, mal som jeden malý tranzistor, ktorý mi robil spoločnosť. Raz, keď som tak prechádzal rôznymi stanicami, žiadna ma neuspokojovala. Chcel som počúvať nejaký rozhovor, niečo, čo by ma zamestnalo, aby som nemohol rozmýšľať. Zastavil som sa pri "kresťanstve" a počul som jednu kázeň pre mňa ušitú na mieru ako oblek, ak nevidíš ten výraz. Bolo v nej: **"Pre teba, koho opustili všetci priatelia, pre teba, čo nemáš prácu, budúcnosť ktorého je tmavá, pre teba zomrel Kristus"**. Niečo vo mne sa pohllo. Samozrejme som mal svoje pochybnosti, ale potešilo ma, že mi niekto povedal, že ma Kristus má rád. Moje srdce sa zohrialo. Vieš, keď ti niekto povie, že ťa má rád, aj keď je to klamstvo, poteší to. Nasledujúci deň som opäť počúval, neskôr som začal počúvať všetky programy a potom som začal v noci pokojne spať. Predtým som mal zlé sny kvôli neistote a nervozite a zvyčajne som nespál. Našiel som adresu cirkvi a raz večer som si povedal: "Idem sa na nich pozrieť, veď čo môžem stratiť?" Šiel som, sadol som si na jednu lavicu, vypočul som si kázeň a cítil som teplo. Žiadne nepríjemné pohľady, nikto mi nehovoril: "Kto si, čo hľadáš?" Naďalej som chodil a páčilo sa mi to viac a viac, a keď sa kázeň skončila, povedal som si: "Už sa skončila? Taká krátka?" Jeden brat mi raz navrhol, aby som si kľakol a pomodlil sa. Kľakol som si, ale nevedel som, čo mám povedať. Viac som od Boha žiadal, aby prečítal moje myšlienky, ako by som mu niečo povedal ja. Jedného dňa som si však kľakol a moje srdce sa otvorilo. Vtedy som zažil jednu vec, jednu víziu: ako som bol predklonený nad lavicu, tá lavica bola zároveň koreňom Kristovho kríža. Kristus bol ukrižovaný nado mnou, nakláňal sa nado mňa a jeho oči sa na mňa pozerali. Jeho pohľad nepredstavoval tisíce, ale milión slov. V jeho pohľade bolo celé Sväté Písmo. Na jeho tvári bol ľahký úsmev spokojnosti, a keď sa na mňa pozeral, bolo to, ako keby mi vravel: „Oplatilo sa za teba zomrieť“. Začal som plakať. Ja, tvrdý (teda, aký tvrdý? Svetu som dával najavo tvrdosť.), teraz plačom pred všetkými a je mi to jedno. Plač pokánia, ktorý sa nakoniec zmenil na slzy vďaky. Celé bremeno hriechu z môjho vnútra odišlo. Bol som oslobodený od cigariet, hašiša, hazardných hier, od všetkého. Cítil som veľký zápal pre veci, ktoré Boh v mojom živote urobil, a chcel som to povedať celému svetu. Chodil som po kaviarňach, kde som bol predtým pravidelným zákazníkom a rozprával som sa s ľuďmi. Žiaľ, veci som dobre neovládal, nedokázal som sa chrániť, a diabol mal pripravenú pascu. Raz som si dal cigaretu, dva-tri dni som nešiel do cirkvi a potom som vo vnútri ochladol. Chodil som a počúval kázne, ale nič som necítil. Myslel som si, že ma Boh odmietol. Bratia a sestry sa so mnou rozprávali, ukazovali mi vo Svätom Písme, že "Boh nikdy nikoho neodmieta", ale nechápal som to. Toto sa dialo dosť dlho. Prišiel

som, prosil som Pána, aby som cítil to, čo predtým, nenašiel som to a odišiel som. Moje srdce zatvrdlo. Raz ráno, keď som bol na pláži v Nea Makri, som dostal infarkt. Vzali ma do zdravotného strediska, dali do sanitky a odviezli na jednotku intenzívnej starostlivosti. Pochopil som, že odchádzam a situácia bola skutočne vážna, pretože som počul lekára, ktorý ma sprevádzal, ako hovorí šoférovi: „Chod' rýchlo, možno ho zachránime“. Modlil som sa a vravel: „Pane, viem, že máš rád ľudí. Čokoľvek som urobil, odpusť mi“, ale so slzami a zabudnúc na to, kde som a kto so mnou je. Bol som tam ja a Pán. Povedal som mu: „Nezáleží mi na tom, či ma vezmeš, alebo či budem žiť, ale prosím, odpusť mi, očisti ma“. Plakal som z duše, moje srdce sa rozbilo a ja som cítil, že ma Pán znovu navštívil ako aj istotu, že som mnou je. Odviezli ma na jednotku intenzívnej starostlivosti, operovali ma, všetko šlo dobre, a odvtedy som sa vrátil k Pánovi. Dobro som pochopil, aké nebezpečné je byť ďaleko a aké ťažké je pre človeka vrátiť sa. Dal som sa pokrstiť vo vode a teraz som stále v cirkvi. Teraz nedávno Pan zasiahol do môjho zdravia. Kvôli mojej závislosti som mal problém s pľúcami. Z toho, čo mi povedali lekári, bolo moje srdce oslabené a skolabovalo, čo malo za následok, že som mal problémy s dýchaním. Raz som dostal chrípku, bol som takisto zasiahnutý sklamaním a povedal som si: „Dnes do cirkvi nejdem“. Nevieam, čo sa stalo, ale potom ma povzbudil Duch Svätý a povedal som si: „Teraz musím ísť k Pánovi, veď ho potrebujem“. Skutočne som do cirkvi šiel, starší ma pomazali olejom tak, ako sa píše v Božom Slove a na ďalší deň ráno som nemal žiadne problémy s dýchaním. Sláva Bohu.

- Aký je tvoj život teraz?

- Moja finančná situácia je ťažká. Žijem v malej izbe so sociálnou podporou, ale cítim, že je moja duša naplnená. Velmi sa mi páči verš, ktorý hovorí: „**Je naozaj veľkým ziskom pobožnosť so spokojnosťou**“. Týmto veršom žijem. Svoju chudobu, chorobu a samotu cítim len vtedy, keď Pán skrýva svoju tvár. Keď som v Jeho prítomnosti, všetky tieto veci miznú, nemajú žiadnu hodnotu. Trávil som svoj život hľadaním pravdy a životom v hriechu s bezvýhodiskovými situáciami, v mizérii a v sklamaní, v strachu a neistote, ktorú vytvára tma. Pán poslal do môjho domu svoje Slovo a chcel mi svoje slovo odhaliť a osvietiť moju dušu tým, že rozpustil tmu, ktorá ma držala v putách a od všetkých závislostí ma oslobodil. A teraz, keď žijem slobodný, Mu ďakujem a slávim Ho. Napokon chcem venovať jeden verš svojim bratom a priateľom: „**Kde a kedykoľvek sa našli tvoje slová, zjedol som ich, a tvoje slová mi boli obveselením, a radosťou môjho srdca, pretože je tvoje meno vzývané nado mnou, Hospodine, Bože Zástupovi!**“ (Jeremiáš 15, 16). Nech nás Pán požehná. AMEN.

MÔŽEM BYŤ ZNOVU MLADÝM?

... pokračovanie zo strany 1

boli v hriechu a v ťažkostiach. Keď sa mocou Boha zmenili, ich prostredie sa tiež zmenilo, čo bolo ovplyvnené ich zmenou.

Najskôr je tu Saul, nemilosrdný žalobca kresťanov, ktorý „vydýchaval hnev“ voči kresťanom. Keď bol Štefan, prvý mučeník, kameňovaný, Pavol spolupracoval s tými, ktorí ho zabili. Avšak jedného dňa sa mu zjavil Ježiš Kristus, zmenil úplne jeho život a spravil z neho nového človeka. Odvtedy sa z neho stal Pavol, známy a skvelý apoštol národov. Žil život plný

duchovného požehnanja a neustále bojoval za nový život, zatiaľ čo bol v srdci plný pokoja a milosrdenstva. Zomrel smrťou mučeníka a dokázal, že kresťanský život je taký krásny a sladký, že dokonca stojí za to za neho zomrieť. Mária Magdaléna, žena so siedmimi démonmi, sa stala čistou a odovzdala sa veľkému dielu Ježiša Krista; stala sa novou osobou. Šimon uveril v Ježiša Krista a priznal, že je Synom živého Boha. Jeho život sa zmenil a bol premenovaný na Petra. Stal sa novým človekom a kázal Krista. Hovoril o Jeho vznešenosti o Jeho zázrakoch. Ježiš Kristus mení život každého človeka, akokoľvek hriešny je, a vytvára z neho nového človeka. **"Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drieveň pomínulo, hľa, všetko je nové"** (2 Korintianom 5:17).

Žalm 9. 2

„Oslavovať ťa budem, Hospodine, celým svojím srdcom, budem rozprávať všetky tvoje divy“

Musíš byť znovuzrodený

Ježiš odpovedal a povedal mu: **“Amen, amen ti hovorím: Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie”**. (Ján 3:3)

Boh prišiel na tento svet, aby zachránil človeka a urobil z neho svoje dieťa. Keďže všetci zhršili a neuspokojujú slávu Boha, Boh vo svojej láske poslal svojho Syna, ktorý sa stal dokonalým človekom, aby obrátil ľudskú povahu od p o m i n u t e l n e j na nepominuteľnú. Toto dielo bolo vykonané stelesnením nášho Pána. Dokonalý Boh, dokonalý človek, prichádzajúci v podobe človeka, avšak bez hriechu, zomrel a nakoniec porazil diabla /Hades/, a svojim oživujúcim zmŕtvychvstaním otvoril cestu k večnosti. Ten, ktorý odoberá hriech sveta, nám dal kľúč, aby sme otvorili dvere nebies. Preto ten, ktorý počúva slová Krista, ak chce žiť večne v kráľovstve nebeskom, by mal žiť v zhode s týmto novým a zhora daným narodením, ktoré Pán uviedol ako predpoklad, aby človek

mohol vstúpiť do kráľovstva nebeského. Keďže sa tento dar nedá ohodnotiť, milosrdenstvo je neopísateľné, dedičstvo nepominuteľné, že sa budeme deliť s Kristom, je tá jediná cesta. Prijatie podmienok vôle a prijatie dedičstva.

(a) Čo Boh ponúka a čo žiada?

(b) Čo môže ponúknuť človek?

Začnime tým druhým. Naše dobré skutky? Naše vedomosti? Našu vnútornú vládnuť? Naše peniaze? Ktoré z nich môžeme dať, aby sme si zabezpečili večné šťastie? Nie na 20, 50, 100, 1000, 10000 rokov zdravia, šťastia a požehnaní, ale navždy. Nemusíte byť matematikom, aby ste pochopili, že človek si nemôže kúpiť večnosť.

Čo sa týka prvého bodu, akým spôsobom Boh ponúka? Zadarmo. Je to milosrdenstvo. Veľký dar Boha upadnutému ľudstvu. Boh musel vyhnať Adama z raja, aby nebol navždy zatratený a teraz nám ponúka nebeský raj. Čo od nás žiada? Serióznosť, naše srdce, náš postoj mysle, našu vieru, aby sme ochutnali chuť duchovných prikázaní evanjelia. Ver Mu. Chceš sa stať Jeho dieťaťom? Dovoľ mu vložiť Krista skrze Ducha Svätého do tvojho srdca. Je užasné začať sa od dnešného dňa pozeráť viac na

Boha než na človeka, otvoríť evanjelium a skrze dvere požehnaní a slobody, vykonávaním jeho prikázaní cítiť nebesá v srdci a získať od Neho silu a moc potrebnú v čase ťažkostí. Nový človek s novými zvyklosťami, novým pohľadom, s novými cieľmi. Nové srdce, všetko je nové. Chceš to?

Je ti to ponúkané zadarmo. Takže znovuzrodenie a pred tebou je nová cesta. Nový cieľ podobať sa tomu, ktorý ťa zavalal. Boh, ktorý hľadá postoj tvojkej mysle, ti dá tie veci, ktoré si ešte nedosiahol. Pokorou voči tým prikázaniam, ktoré doposiaľ nedokážeš vykonávať, učením a skúškami Pána ideš hore kopcom lásky aj za tých, ktorí ti škodia, tvojich nepriateľov. Skutočná láska. Tým, že duchovne vyrastieš, možno budeš prenasledovaný, odmietaný, pretože tma nemá rada svetlo. Avšak dvere nebies sú otvorené tým, ktorí sú znovuzrodení a približujú sa k Otcovi. Privítanie v kráľovstve nebude dané konateľom nepravosti alebo náboženským farizejom, ale skutočným deťom Boha, ktoré sú plné lásky a žijú vôľu Boha, pretože **Boh je láska**. (Matúš, 25:31.)

Čo hovoríš? Pokúsime sa Mu veriť?

Čisté nádoby - odskúšané na slnku -

Kedysi ľudia používali veľa nádob vyrobených z hliny, a to buď na dekoráciu (sochy, ikony) alebo na praktické denné použitie. Z toho dôvodu bol obchod s nimi veľmi rozšírený. Okrem toho boli tieto nádoby veľmi krehké a výsledkom toho praskali alebo sa rozbili pri rozvoze na určité miesto, kde sa mali predáť. Obchodníci, ktorí boli ľstiví, zakrývali praskliny na nádobách ľahkým náterom z vosku. Týmto bol obchodník schopný zakryť známky po pukline do tej miery, že nikto nebol schopný rozlíšiť prasknutú a neprasknutú nádobu. Jedinou metódou, ako mohol niekto tento podvod zistiť, bolo dať nádoby na nejaký čas na slnko. Výsledkom toho bolo, že vonkajší náter vosku sa roztopil a pukliny na nádobách boli odhalené. Toto „testovanie na slnku“ je koreňom gréckeho slova „ilikrinis“, čo znamená „čestný/mravne čistý“. „Ilikrinis“ (ili = svetlo, oteplenie na slnku + „krino“, čo znamená súdiť) znamená „vyskúšaný na slnku“ alebo „testovaný slnkom“. Keď je človek ľstivý a bezbožný, skúša rovnakým spôsobom skryť svoj život (inými slovami povedané svoju nádobu) „vonkajšou vrstvou“ pokrytctva a maniermi, aby oklamal ľudí okolo seba, a aby nebolo vidieť jeho/jej slabé stránky a chyby (inými slovami povedané, jeho/jej pukliny), ale namiesto toho sa snaží mať aspoň nejaký spôsob vonkajšieho „zjavu pobožnosti“, bez ohľadu na to, či jeho/jej činy zapierajú silu tejto akože pobožnosti. **„ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli. A tých sa stráž“** (2 Timoteovi 3:5).

Ale Boh je svetlo **„A toto je zvesť, ktorú sme počuli od neho a ktorú vám zvestujeme, že Bôh je svetlo, a že niet v ňom nijakej tmy“**

(1 Ján 1:5) a testuje všetky veci, a neexistuje nikto ani nič, čo by mohlo byť pred Ním skryté **„A ničo stvorenia, ktoré by bolo neviditeľné pre ním, ale všetko je nahé a odkryté očiam toho, s ktorým máme do činenia“** (Židom 4:13); obracia sa proti pokrytctvu, **„Ale dáva väčšiu milosť. Preto hovorí Písmo: Bôh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť“** (Jakub 4:6) a zavrhuje ho vo všetkých formách. Podobne čítame v Písme, že to bola Božia vôľa umiestniť Jeho drahocenný poklad **„v hlinených nádobách, aby zvrchovanosť moci bola Božia a nie z nás“** (2 Korint'anom 4:7), a preto hovorí človeku, že ak sa očistí, stane sa **„nádobou na česť, posvätenou, užitočnou hospodárovi, prihotovenou ku každému dobrému skutku“** (2 Timoteovi 2:21). Duchovný rozsah mravej čistoty pre kresťana je, že sú jeho skutky a motívy každú chvíľu testované a skúšané, nie fyzickým slnkom, ale skrze **„slnce spravdivosti“** (Malachiáš 4:2), ktorým je Ježiš Kristus. Preto je mravná čistota jednou z vlastností, ktorú Boh chce, aby kresťan bezpochyby mal. V Písme sa dočítame: **„... aby ste boli schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie, aby ste boli čistí a prostí úrazu na deň Kristov“** (Filipským 1:10) Apoštol Pavol hovorí, že jeho motívy neboli ľstivé ani skryté, ale úprimne viditeľné a overované každým momentom pred Bohom; **„Lebo nefalšujeme slova Božieho jako mnohí, ale jako takí, ktorí z mravej čistoty, jako takí, ktorí z Boha pred Bohom v Kristu hovoríme“** (2 Korint'anom 2:17); inde hovorí **„lebo našou chválou je toto: svedectvo nášho svedomia, že v svätosti, (prostote) a v čistote Božej, nie v telesnej múdrosti, ale v milosti Božej sme obcovali na svete a zvláste u vás“** (2 Korint'anom 1:12); a povzbudzuje tým, že hovorí: **„A tak svätme, nie v starom kvase ani v kvase zlosti a nešťachetnosti, ale v nekvasenom čistoty a pravdy“** (1 Korint'anom 5:8)

ČO HOVORÍ BOŽIE SLOVO: Pôst

Z nášho náboženského systému sme sa naučili, že je našou povinnosťou dodržiavať to, čo nám bolo v pravidelných obdobiach prikázané, ak sa chceme páčiť Bohu. Medzi inými takisto existuje množstvo pôstov, ktoré musia byť dodržiavané. Za týmto „množstvom“ je celý plán a úvahy nad tým, ktoré jedlá sú a ktoré nie sú povolené, a celá veda gastronómie sa pokúša uspokojiť túto potrebu. Žiaľ často počujeme, že nejaký človek sa postí, alebo že pre niekoho iného, zvyčajne chorého človeka, bolo pripravené iné jedlo, ako keby všetko záviselo len na tom, aké jedlo kto konzumuje.

Tieto veci nepochádzajú zo Slova Božieho. Ten, kto ustanovil pôst, nás iste vie najlepšie informovať o tom, čo presne od nás žiada. **“A keď sa postíte, nebudte jako tí pokrytci zamračení, lebo znetvarujú svoju tvár, aby bolo viditeľné ľuďom, že sa postia. Amen vám hovorím, že už majú svoju odplatu. Ale ty, keď sa postíš, pomaz svoju hlavu a svoju tvár umy, aby nebolo viditeľné ľuďom, že sa postíš, ale tvojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjave“** (Matúš, 6:16-18).

V dnešnej dobe nie je horeuvedený fenomén, ktorý sa často dial medzi Židmi a počas pozemskej duchovnej služby, veľmi častý. Avšak deje sa iný, rovnako významný fenomén; zabúdame na skutočný význam pôstu a zmyslu, pre ktorý ho Boh ustanovil a prinós, ktorý môžeme mať, ak ho v našich životoch zavedieme. Boh nám dal pokyny, ako by mal pôst prebiehať, aby bol pre nás užitočný. V knihe proroka Izaiáša sa dočítame: **“Prečo sa postíte, keď nevidíš, trápime svoju dušu, keď nechceš vedieť?”** (Izaiáš, 58:3). Odpoveď Boha na tradičný pôst sa nachádza v nasledujúcich veršoch: **“Či toto má byť pôst,**

aký som vyvolil? Deň, aby človek trápil svoju dušu? Či to, aby zvesil svoju hlavu jako trstina a postlal si smútočné vrece a popol, či to nazveš pôstom a dňom, príjemným Hospodinovi? A či nie je toto pôst, aký som vyvolil: rozopäť putá bezbožnosti, rozviazať uzly jarma, prepustiť zlomených slobodných a aby ste roztrhli každé jarmo? Či azda nie to, aby si lámal lačnému svoj chlieb a chudobných vyhnaných uviedol do domu? Keby si videl nahého, aby si ho zaodial a neskrýval sa pred svojim telom?”

Božie Slovo nám poskytuje hranice, v rámci ktorých by sme mali žiť život tak, ako to chce náš Stvoriteľ a podľa ktorého by sme mali riešiť rôzne problémy, ktoré sa vždy vyskytujú v súvislosti s ľuďmi okolo nás. Nabádanie Boha žiť podľa hore uvedeného znamená, že ak sme ochotní, môžeme žiť v úplnom pokoji spolu s tými okolo nás a v skutočnosti sa oslobodiť od pút zla, ktoré nás zväzujú, a od ťažkých bremien, ktoré sa zhromažďujú v našich srdciach. Môžeme prelomiť každé jarmo, ktoré utláča našu dušu. Mali by sme sa snažiť nájsť takých ľudí okolo nás, s ktorými máme nezhody, ktoré nás vedú k nenávisť, ktorá v niektorých prípadoch trvá dlhý čas a zatvrdzuje nás, pričom uberá našu radosť, tých, ktorých sme urazili svojimi slovami alebo skutkami, tých, ktorým sme sa snažili vládnuť a odmietli sme ich a sklamali a vykonali im nepravosť a spravali sa k nim zákerne. Možno si povieme, „nie som zodpovedný za ten problém, alebo to nie je moja chyba, ten druhý je na vine, to on sa so mnou tak veľa rokov nerozprával“. Dokážeme nájsť tisíce výhovoriek.

Z ľudského pohľadu je ťažké to urobiť, ale odmena pre tých, ktorí konajú Božie Slovo, je veľká.

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

Slová, ktoré sú, boli a budú aktuálne stále pre všetkých, ktorí milujú Ježiša Krista. V Sv. Písme vidíme učeníkov nášho Pána ako uprene hľadajú na Ježiša, ktorý od nich odchádza do neba. Určite sa im za Ním veľmi cnelo. V tej chvíli sa postavili dvaja anjeli k nim a povedali im: „Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý do neba príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba.“ Sk. Apoštolov 1:11.

Áno, vráti sa Pán urobiť spravodlivý súd na túto zem! No skôr, ako príde na zem, zostúpi do ponebeských oblastí, odkiaľ si prítiahne skrze Ducha Svätého svoju cirkev k sebe. Pretože On skutočne miluje svoj ľud, nedovolí aby ho stihlo to strašné súženie. A práve o tom nám hovorí aj nadpis tohto článku.

Prečo, ale niektorí budú vzatí a iní zanechaní? Dokonca zo spoločnej postele. Lebo niektorí o tom, čo sa ma stať vôbec nevedia a iní tomu zasa neveria a žijú tak, ako by tu na tomto svete mali žiť večne.

Ale na čiu škodu to nakoniec bude? Prorok Hozeáš volá skrze Ducha Svätého za Boha a hovorí: „Môj ľud bude vyhladený, pretože nemá známosti.“ Hozeáš 4:6.

Kvôli tomu? Ako som už na začiatku spomínal učeníkom sa za ich Pánom cnelo. Cnie sa aj nám? Je smutné, ak Boh musí o svojom ľude

povedať, že nemá známosti a bude vyhladený. Ale Boh je láska. Oznamuje to skôr, než sa to stane. Prečo? Aby sa nám to nemuselo stať. Stačí to len zobrať vážne a získať to poznanie.

Dávid hovorí: „Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku.“ Žalm 119:105.

Dávid videl kam ide. Vedel čo ho čaká a s čo ho stretne. Niečo mu na jeho duchovnú cestu svietilo a bolo to práve Sväté Písmo. To je tá najväčšia múdrosť, ktorú môžeš dostať zadarmo. Čítaním božieho slova spoznáš kto a ako tvoril zem.

Prečo si tu, a aký to má zmysel? Spoznáš aj to, čo sa deje s človekom, ktorý zomiera fyzicky a opúšťa schránku tela. Spoznáš pravdu o odobratí cirkvi z tohto sveta do neba a poslednom súde. O konci sveta a nebeskom kráľovstve.

Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Diabol nechce, aby si čítal Božie slovo a bude ti v tom stále brániť. Jemu ide len o to, aby si nebol spasený. Jedna jeho pasca je tá, aby sa nikto alebo čo najmenej ľudí dozvedelo o tom, že prichádza Pán pre svoju cirkev.

No jednu vec musíme pochopiť všetci a zapamätať si ju, že naše nepoznanie a naša nevera nezabránia Bohu vykonať Jeho plány. Pre všetkých, ktorí milujú Pána a chcú Jeho poznanie patrí toto slovo:

„Lebo ja znám myšlienky ktoré myslím o vás, hovorí Pán, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie.“ Jeremiáš 2:11.

Ježiš na teba čaká. Čakáš aj ty na Neho?

Martin Kusek

Staroveký cirkevný text: Filoftochia (láska k chudobným)

Všetkým chudobným a tým, ktorí z akéhokoľvek dôvodu trpia, ťažím z toho tým, že dávam najavo súcit, v súlade s prikázaním: „Radovať sa s radujúcimi a plakať s plačúcimi“ (Rimanom 12:15).

A ťažím z toho, že ponúkam ľuďom, pretože sme podobne ľudia, aby sme dávali najavo láskavosť, kedykoľvek je to potrebné, keď je niekto zasiahnutý nešťastnou udalosťou, napr. ovdovením, osirotením, samotou, alebo že má tvrdohlavého nadriadeného, nespravodlivých vodcov, bezcitných vyberačov daní, nenásytných zlodejov, skonfiškovali mu majetok alebo má pocit stroskotania. Všetci stoja za to, aby sme ich ľutovali. Všetci sa pozerajú na naše ruky tak, ako sa my pozeráme na ruky Boha. Práve preto to, čo urobíme my, ktorí máme tú česť byť nazývaní veľkým menom „kresťania“, my, ktorí tvoríme vyvolený a jedinečný národ, čo urobíme, my, učeníci pokorného a milujúceho Ježiša, ktorý odstránil naše hriechy, pokoril sa tým, že na seba vzal podobu človeka a stal sa chudobným, aby sme sa my mohli stať bohatými Jeho zbožnosťou? Prehliadneme svojich blížnych? Opovrhne nimi? Opustíme ich? Vôbec nie, bratia a sestry! Toto sa k nám nehodí, k nám, o ktorých je postarané Kristom, dobrým pastierom, ktorý privádza naspäť ovečky, ktoré sa stratili, hľadá tie stratené a posilňuje slabých. Dajme niečo Bohu ako dar vďakvyzdania, že patríme k tým, ktorí sú schopní konať dobré skutky, a nie k tým, ktorí majú potrebu pre dobré skutky, ktoré by pre nich mal niekto vykonať; že nečakáme pomoc iných, ale že iní očakávajú pomoc z našich rúk. A preto sa očistíme láskou, umyeme dobrou bylinou našu nečistotu a špinu, staňme sa bielymi; niektorí ako vlna, niektorí ako sneh, každý podľa svojho súcitu. „Blahoslavení milosrdní“, je napísané, „lebo oni dojdú milosrdenstva“ (Matúš 5:7). Milosrdenosť je v blaženosti. Niekde inde takisto hovorí; „Blahoslavený človek, ktorý sa rozumne chová oproti chudobnému“ (Žalm 41:1). A; „Dobrý človek sa zmilováva a

požičiava;“ (Žalm 112:5). A: „Každý deň sa zmilováva a vypožičiava.“ (Žalm 37:26). Vezmime toto požehnanie, pochopme ho úplne, reagujme na Jeho výzvy, a staňme sa dobrými ľuďmi. Ani noc by nemala prerušiť našu dobročinnosť. „Nepovieš svojmu blížnemu: Id' a vráť sa potom, a dám zajtra, keď to máš u seba!“ (Príslovia 3:28). Dobročinnosť nemá byť oddialená. „Či azda nie to, aby si lámal lačnému svoj chlieb a chudobných vyhnaných uviedol do domu? Keby si videl nahého, aby si ho zaodial a neskrýval sa pred svojím telom?“ (Izaiáš 58:7). A toto potrebuješ robiť s ochotou. „Kto činí milosrdenstvo, nech to robí veselou tvárou, ochotne“ (Rimanom 12:8). Keď robíš dobrý skutok ochotne, počíta sa dvojnásobne. Dobročinnosť konaná s ľútosťou alebo z povinnosti je bez milosti a bez uznania. Namiesto toho by sme mali oslavovať, a nie bedákať, keď robíme dobré skutky. Možno si myslíš, že dobročinnosť nie je povinná, ale dobrovoľná? Možno si myslíš, že nie je považovaná za zákon, ale len za odporúčenie alebo povzbudenie? Veľmi by som chcel, aby to tak bolo. A presne takto som rozmýšľal predtým. Bojím sa všetkého, čo píše Písmo, toho, čo vraví o ľuďoch v súdny deň, keď ich Spravodlivý Sudca posadí po svojej ľavici ako kozy a zatratí ich (Matúš 25:31-46). Títo ľudia neboli zatratení preto, lebo niečo ukradli, lebo boli hriešni, alebo robili iné veci, ktoré Boh zakázal, ale preto, lebo neprejavili žiadny záujem o Krista skrze nepriazeň iného človeka. Práve preto, keďže je stále čas, navštívme Krista, postarajme sa o Neho, dávajme na Neho pozor, oblieknime Ho, vezmime Ho dovnútra a ctíme Ho. Pretože Pán Pánov chce milosť, a nie obeť, a pretože súcit je lepší ako obeť tisícich dobre-vykrmených jahniat. Ponúknime Mu ju skrze tých, ktorí sú v núdzi, skrze tých, ktorí sa dnes nachádzajú v žalostnej situácii, aby nás mohli prijať v nebeskom Kráľovstve, keď odídeme z tohto sveta a pôjdeme bližšie k nášmu Pánovi, Kristovi, ktorému patrí sláva na večnosť. Amen.

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC
Kpt. Nálepku 121, Giraltovce 087 01, SLOVENSKO, tel. 0914 251 742
Po-Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordofgod.gr

UZDRAVENIE ALEBO SPASENIE

Určite poznáme udalosť, ktorá sa stala, keď Ježiš prechádzal do Jeruzalema popri Samárii a Galilei. Stretlo sa s ním desať malomocných ľudí, ktorí keď zbadali Ježiša, začali už z diaľky hlasne kričať: „Pane Ježišu zmiluj sa nad nami!“. Ježiš na nich pozrel a povedal, aby sa išli ukázať kňazom. A stalo sa v tej chvíli, ako išli, že boli uzdravení. Ako nám môže táto udalosť, ktorá sa určite stala, pomôcť ku spásu? Pozrime sa, čo sa stalo hneď potom, keď boli uzdravení. Iba jeden z nich si v tej chvíli uvedomil, čo sa stalo a kto to urobil, na čie slovo sa to stalo. Zo skupinky ľudí, ktorí mali spoločné jarmo a spolu jednomyselne volali, aby sa nad nimi zmiloval sa jeden z nich oddeľuje a zaujíma iné miesto. Čo sa stalo? Tento jeden dobre pochopil

stav, v akom bol a stav, v akom je teraz. Pochopil, čo sa v jeho živote stalo a kto to spôsobil. Nič iné ho v tej chvíli nenapadlo, iba to, aby sa vrátil a sklonil svoje kolena s hlasným krikom a oslavou Boha. Pochopil, čo sa stalo. A čo ostatní? Išli ukázať svoje uzdravenie kňazom? A kde ostala vďaka za uzdravenie? Naozaj iba jeden z desiatich to pochopil? Áno, iba jeden. Je to smutné, ale len pre tých deviatich. Prečo? Pretože všetci si odniesli uzdravenie, ale iba jeden si odniesol s udravením aj spásu. Iba a len jemu povedal Ježiš: „vstaň a choď, tvoja viera ťa zachránila“. A čo ostatní? Nevieme. To nech nás nezaujíma, zaujímajme sa o to, aby sme boli spasení. Pán v našom živote urobil veľa dobrých vecí, mnohých aj uzdravil. Nezabudnime sa vrátiť a

poďakovať tomu, ktorý to urobil. Na golgotskom kríži za nás zaplatil svojou krvou. Namiesto zla prišlo do nášho života dobro a milosť. A za to sa oplatí vrátiť, padnúť k Jeho nohám a ďakovať mu do konca života. Neberme si od Pána len potreby, ale ďakujme Mu a milujme Ho za to, čo pre nás urobil na Golgote. Môže nás to stáť život. A teraz ostáva otázka. Do ktorej skupiny patríme? Sme podobní tým deviatim alebo tomu jednému? „Vojdite tesnou bránou; lebo je priestránná brána a široká cesta, ktorá vedie do zahynutia, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú; lebo je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.“ (Matúš 7. 13-14)
MARTIN PALA